

Kära församlingsbor samt anställda, förtroendevalda och ideella medarbetare i Växjö stift

Våren har varit annorlunda. I stiftets församlingar har ni ställt om i skuggan av Coronavirusets utbrott. Många har visat tydliga prov på flexibilitet och uppfinningsrikedom. Oräkneliga är de som har engagerats för t.ex. matinköp till äldre, inspelning av gudstjänster, ”trädgårdskörer” eller andra nyskapande sätt att fullgöra församlingens grundläggande uppgift utifrån rådande förutsättningar. Många tar ansvar genom att ha kontakt med människor som är i behov av medmänsklig omtanke. Med detta brev vill jag säga ett enkelt tack för det goda arbete ni har gjort under pandemin. Det gör mig varm i hjärtat när jag hör om allt kreativt arbete i församlingarna.

Samtidigt finns smärtan där. Mitt bland alla innovationer och idérika satsningar finns sorgen. Över sjuka och avlidna. Över människor som drabbas. Men också en känsla av sorg i församlinglivet. Över att inte kunna träffas. Över att inte kunna fira gudstjänst som vi brukar, be och sjunga tillsammans. Över att inte kunna mötas till samtal och gemensamma måltider. Det är många av oss som på ett alldeles nytt sätt har märkt hur viktigt det är att tillhöra en församlingsgemenskap. Och vad det är att sakna det vi höll för självklart.

Från samhällsföreträdare runt om i stiftet hör jag mycket gott om församlingarnas arbete. Det är tydligt att Svenska kyrkans förmåga till snabb, diakonal kraftsamling inger respekt, nu liksom i samband med flyktingvågen hösten 2015. På många håll är behoven större än resurserna. Ensamheten tär på många, isoleringen bryter ned. Redan utsatta barn riskerar än större utsatthet. Den psykiska och existentiella ohälsan ökar. I allt detta är kyrkan viktig, ja ibland livsviktig. Låt oss aldrig underskatta kyrkans betydelse och förmåga att göra skillnad.

I olika delar av stiftet har jag sett initiativ som främjar bön och bibelläsning. Det handlar om sammanhang som har nystartats eller fått ny kraft; bönegrupper, förbönsgudstjänster, digitala morgon- och aftonböner etc. Det är uppenbart att den osäkra samhällssituationen väcker den bön som ligger naturligt i kyrkans DNA. Jag kan inte nog uttrycka min glädje över denna utveckling, som jag hoppas ska bestå och fördjupas i stiftet.

Vi vet alltför lite om sommaren och nästan inget om hösten. Nuvarande råd, rekommendationer och restriktioner kan komma att finnas kvar under lång tid. Till stiftets kyrkoherdar har jag nyligen skrivit att jag välkomnar den successiva återgång till offentliga gudstjänster som nu sker i de flesta av de församlingar som för en tid firat ställföreträdande gudstjänst. Det är varje kyrkoherde som

har ansvar och mandat att bedöma när de lokala förutsättningarna finns för ett offentligt gudstjänstfirande. Bedömningarna kan alltså variera mellan olika församlingar. Det är helt i sin ordning. Kyrkoherdarna har mitt stöd i de beslut som de fattar.

Samtidigt kvarstår Folkhälsomyndighetens rekommendationer till äldre att avstå från sammankomster inomhus. Även om smärtan över att inte fira gudstjänst tillsammans finns, tror jag att vi gör klokt i att tänka att myndighetens bedömning är grundad i omsorg; om samhället, om vården och om den enskilda människan. Självklart ska varje enskild människa fatta sitt eget beslut, men det kan vara klokt att dröja ännu lite innan vi firar en generationsöverskridande, gemensam gudstjänst som samlar många människor i kyrkorummet.

Jag vill be er att fortsätta be för kyrkan, världen och människorna i denna utmanande tid. Det kan inte nog understrykas hur viktig den regelbundna bönen är. Må den fortsätta att fördjupas. Må församlingarna hitta vägar att än tydligare bli bedjande gemenskaper. Med bönen som grund kan ord leda till handling i kärlek för medmänniskan, en kärlek som kan bära kyrka och samhälle genom de prövningar vi står i.

Återigen ett stort tack för ert goda arbete under våren. Jag vill i detta brev rikta ett särskilt tack till stiftets kyrkoherdar som lett församlingarna genom omställningen och till er som är ordförande i kyrkoråden. Ett fungerande samarbete er emellan är guld värt i denna tid.

Så önskar jag er alla välsignat fina sommarveckor, med rikligt med tid för rekreation och återhämtning. Och jag avslutar med några djupt betydelsebärande ord ur en känd psalm:

*O Jesus, du oss frälsar, du är de svagas sköld.
Dig, glädjesol, vi hälsar. Värm upp vårt sinnes köld.
Giv kärlek åt det hjärta som ingen kärlek får.
Vänd bort all sorg och smärta, du vän som allt förmår.*
(Sv. Ps.199:4)

Med varma hälsningar

+Fredrik
biskop